

Downloaded via the EU tax law app / web

Za?asna izdaja

SODBA SODIŠ?A (sedmi senat)

z dne 22. februarja 2018(*)

„Predhodno odlo?anje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – ?len 2(1)(c), ?len 9 in ?len 13(1) – Nezavezanost za pla?ilo DDV – Pojem ‚oseba javnega prava‘ – Gospodarska družba, ki je v 100 % lasti ob?ine in je zadolžena za opravljanje nekaterih javnih nalog v pristojnosti te ob?ine – Opredelitev teh nalog in pla?ila zanje v pogodbi, sklenjeni med to družbo in to ob?ino“

V zadevi C?182/17

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Kúria (vrhovno sodiš?e, Madžarska) z odlo?bo z dne 30. marca 2017, ki je na Sodiš?e prispela 11. aprila 2017, v postopku

Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

proti

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

SODIŠ?E (sedmi senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, A. Prechal (poro?evalka), sodnica, in E. Jaraši?nas, sodnik,
generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za madžarsko vlado M. Z. Fehér in G. Koós, agenta,
- za špansko vlado S. Jiménez García, agent,
- za Evropsko komisijo L. Lozano Palacios, F. Clotuche-Duvieusart in L. Havas, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 13(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

2 Predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. (v nadaljevanju: NTN) in Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (oddelek za pritožbe pri nacionalni davčni in carinski upravi, Madžarska) (v nadaljevanju: Uprava) glede tega, ali je ta družba za nekatere dejavnosti, za opravljanje katerih je zadolžena na podlagi pogodbe, sklenjene z običajno Nagyszénás (Madžarska) (v nadaljevanju: pogodba), zavezana za plačilo davka na dodano vrednost (DDV).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 2(1)(c) Direktive 2006/112 določa:

„Predmet DDV so naslednje transakcije:

[...]

(c) storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo.“

4 Člen 9(1) te direktive določa:

„Davčni zavezanec‘ je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja kakršno koli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

„Ekonomska dejavnost‘ je vsaka dejavnost proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi ter dejavnostmi samostojnih poklicev. Za ekonomsko dejavnost se šteje predvsem izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.“

5 Člen 13 navedene direktive določa:

„1. Državni, regionalni in lokalni organi ter druge osebe javnega prava se ne štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, ki jih opravljajo kot državni organi, tudi če pobirajo dajatve, pristojbine, prispevke ali plačila v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami.

Pri opravljanju takšnih dejavnosti ali transakcij pa se štejejo za davčne zavezance v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi njihova obravnava, kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

V vsakem primeru se osebe javnega prava štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi iz Priloge I, če obseg teh dejavnosti ni tako majhen, da bi bil zanemarljiv.

2. Države članice lahko obravnavajo dejavnosti oseb javnega prava kot dejavnosti, ki jih opravljajo kot državni organi, če so oproščene po členih 132 [...]“

6 Člen 24(1) iste direktive določa:

„Opravljanje storitev‘ pomeni vsako transakcijo, ki ni dobava blaga.“

7 Člen 73 Direktive 2006/112 določa:

„Pri dobavi blaga in opravljanju storitev, razen tistih iz členov 74 do 77, davčna osnova zajema vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od pridobitelja, prejemnika ali tretje osebe za te dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takšnih dobav.“

Madžarsko pravo

8 Általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (zakon št. CXXVII iz leta 2007 o davku na dodano vrednost) v členu 7 določa:

„1. Dejavnosti, ki spadajo v okvir izvajanja javne oblasti, izvajajo pa jih osebe in organi, ki jim je v skladu z madžarskim temeljnim zakonom ali določbami, sprejetimi na podlagi pooblastila, ki ga določa ta temeljni zakon, dodeljeno izvajanje javnih pooblastil, se ne štejejo za ekonomske dejavnosti niti niso predmet davka.

2. Za dejavnosti, ki spadajo v okvir izvajanja javne oblasti, se štejejo zlasti zakonodajne, sodne, tožilske in obrambne dejavnosti, vzdrževanje reda, zunanja politika in organizacija sodišč, dejavnosti upravnih organov, ki so zadolženi za uporabo predpisov, upravni nadzor in revizija, nadzor zakonitosti ter odločanje o državnih pomočeh, pomočeh Evropske unije in drugih mednarodnih pomočeh.“

9 Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (zakon št. CLXXXIX iz leta 2011 o madžarskih lokalnih skupnostih) v členu 13 določa:

„(1) Lokalne javne zadeve in naloge, ki jih morajo izvajati lokalne skupnosti v okviru lokalnih javnih nalog, ki se lahko izvajajo na lokalni ravni, so zlasti:

[...]

2. upravljanje občin (urejanje in vzdrževanje javnih pokopališč, skrb za javno razsvetljavo, zagotavljanje dimnikarskih storitev, gradnja in vzdrževanje lokalnih javnih cest in njihovo opremljanje, urejanje in vzdrževanje javnih parkov in drugih javnih prostorov, urejanje parkirišč za motorna vozila);

[...]

5. okolje in zdravje (javna higiena in varovanje okolja na ravni občin, iztrebljanje insektov in deratizacija);

[...]

9. upravljanje stanovanj in drugih prostorov;

[...]

14. ustvarjanje možnosti za male kmete in kmete, da potrošnikom neposredno prodajo svoje proizvode, kot so določeni s predpisi, vključno z možnostjo prodaje ob koncih tedna.

(2) Zakon lahko lokalnim skupnostim določi tudi druge naloge, ki se opravljajo v okviru lokalnih javnih zadev, in javne naloge, ki se lahko izvajajo na lokalni ravni.“

10 Člen 41(6) in (8) tega zakona določa:

„6. Kolegij predstavnikov lahko za izvajanje javnih storitev v okviru svojih pristojnosti v skladu z zakonom ustanovi proračunske porabnike, osebe, ki opravljajo ekonomsko dejavnost, kot so določene v zakoniku o civilnem postopku, neprofitne organizacije in druge subjekte [...] ter lahko sklepa pogodbe s fizičnimi in pravnimi osebami ali s subjekti brez pravne osebnosti.

[...]

8. Z zakonom se lahko določi, da lahko nekatere javne storitve opravljajo le proračunski subjekti, ustanovljeni za ta namen, ali gospodarske družbe s pravno osebnostjo, ki so v državni lasti ali vsaj v večinski lasti lokalne skupnosti ter v katerih ima država ali lokalna skupnost vsaj večinski vpliv, ali gospodarske družbe s pravno osebnostjo, ki so vsaj v večinski lasti gospodarske družbe, kakršna je navedena, in v kateri ima gospodarska družba, kakršna je navedena, vsaj večinski vpliv, ali združenja občin.

11 Člen 112(1) zakona št. CLXXXIX iz leta 2011 o lokalnih skupnostih na Madžarskem določa:

„Lokalna skupnost izbere nalogam primerno obliko upravljanja in ob upoštevanju finančnega okvira samostojno določi način udeležbe. Lokalna skupnost ustvarja pogoje za opravljanje svojih nalog z lastnimi sredstvi, s sredstvi, ki se prenesejo iz drugih upravljaljskih subjektov, in s pomočmi iz državnega proračuna.“

12 Člen 3/A(1) in (2) államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (zakon št. CXCV iz leta 2011 o javnih finančah) določa:

„1. Javna naloga je naloga države ali lokalne skupnosti, kot je določena z zakonom.

2. Opravljanje javnih nalog z ustanovitvijo in delovanjem proračunskih subjektov ter finančno kritje, ki je potrebno za njihovo opravljanje, se v celoti ali deloma zagotavlja s sredstvi, ki so določena s tem zakonom. Izvenproračunski subjekti lahko prispevajo k opravljanju javnih nalog v pogojih, določenih z zakonom.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

13 Družba NTN, nepridobitna družba z omejeno odgovornostjo, ki je v 100-odstotni lasti občine Nagyszénás, je 1. julija 2007 s to občino sklenila pogodbo „o opravljanju nalog in uporabi sredstev“, v skladu s katero se zavezuje, da bo proti nadomestilu, ki ji ga plača navedena občina, in z dajanjem na razpolago nekaterih sredstev te občine opravljala nekatere javne naloge, naštetih v prilogi k tej pogodbi.

14 Gre zlasti za upravljanje stanovanj in drugih prostorov, za upravljanje lokalne cestne infrastrukture, preprečevanje nalezljivih bolezni, uničevanje škodljivcev in komarjev, vzdrževanje parkov, javnih prostorov in drugih zelenih površin, upravljanje območja kafilerije, opravljanje storitev kafilerije ter vzdrževanje lokalnega trga.

15 Način izvajanja teh nalog je podrobneje določen v prilogah k pogodbi. Tako mora družba NTN voditi dnevnik o izvajanju teh različnih nalog, da bi občini omogočila nadzor, ali so bile opravljene v predpisanih rokih, in če niso bile, da določi rok, da se to popravi. Če te naloge po poteku določenega roka še niso bile opravljene, je določeno, da mora družba NTN občini Nagyszénás vrniti del nadomestila, ki ustreza ugotovljeni neizpolnitvi.

16 V prilogi št. 6 pogodbe so naštetih materialna sredstva, ki so potrebna za opravljanje nalog,

ki so bile prenesene na družbo NTN.

17 Za leto 2014 je ta obžina družbi NTN kot nadomestilo za izvedbo teh nalog plačala 23.850.000 madžarskih forintov (HUF), kar je približno 93.000 EUR.

18 Družba NTN obžini Nagyszénás za izvedbo teh nalog ni izdala računa in od zneska, ki ga je prejela kot protidajatev za izvedbo teh nalog, tudi ni odvedla DDV.

19 Prvostopenjski davčni organ je po opravljenih nadzorih sprejel odločbi, v katerih je določil znesek DDV, ki ga družba NTN dolguje za prva tri četrtletja, in tej družbi naložil davčno globo in kazen za zamudo.

20 Urad je ti odločbi potrdil v bistvu na podlagi istih razlogov, kot jih je navedel prvostopenjski davčni organ.

21 Družba NTN je pred davčnimi organi trdila, da ji je obžina Nagyszénás s pogodbo zaupala opravljanje javnih nalog z uporabo sredstev, ki jih je dobila na razpolago, in da ta pogodba ni pogodba o opravljanju storitev. Poleg tega naj bi bila „proračunski subjekt“, ker naj bi svoje naloge opravljala na podlagi „pomoči“, to je finančnih sredstev, ki ji jih je dala na razpolago ta obžina.

22 Urad je menil zlasti, da je družba NTN nadomestilo, ki je v postopku v glavni stvari sporno, prejela v zameno za opravljanje točno doloženih storitev in da je bila zato izvedena obdavčljiva transakcija, zaradi česar je treba znesek tega nadomestila obdavčiti. Dejstvo, da lahko obžina Nagyszénás od družbe NTN izrecno zahteva, da poroča in jo redno obvešča o izvajanju pogodbe, naj bi bil drugi element, ki naj bi dokazoval, da ta družba ni prejela pomoči, temveč je bila plačana za dejansko opravljene storitve.

23 Urad je prav tako menil, da se lahko za družbo NTN šteje, da ima lastnost davčnega zavezanca. Po eni strani naj ta družba ne bi imela lastnosti osebe, ki je pooblaščenka za izvajanje prerogativ javne oblasti, ker naj ne bila subjekt državnega proračuna, temveč gospodarska družba, ki jo je ustanovila obžina Nagyszénás in ki je vpisana v poslovni register. Po drugi strani naj dejavnost, ki jo je izvajala družba NTN, ne bi bila dejavnost, ki izhaja iz javne oblasti, temveč ekonomska dejavnost, saj naj bi ta družba le prispevala k izvajanju obžinskih nalog, ne da bi jih neposredno opravljala. V zvezi s tem naj bi bilo prav tako upoštevno dejstvo, da družba NTN storitev ni opravljala le za obžino Nagyszénás, temveč tudi za druge osebe, in da je za te storitve ta družba uveljavljala pravico do odbitka.

24 Prvostopenjsko sodišče je tožbo, ki jo je družba NTN vložila zoper odločbi Urada, zavrnilo. Menilo je, da ni mogoče trditi, da je družba NTN na podlagi pogodbe opravljala naloge javne oblasti, ker ta družba ni bila „proračunski subjekt“, temveč nepridobitna gospodarska družba, in ker je obžina Nagyszénás ostala pristojna za izvajanje teh nalog.

25 Po mnenju tega sodišča je bilo poleg tega nadomestilo izplačano kot protidajatev za storitve, ki jih je morala opraviti družba NTN na podlagi pogodbe, in se z njim ni financiralo splošno delovanje te družbe, tako da to nadomestilo pomeni davčno osnovo za DDV. Tudi dejstvo, da je družba NTN odbila vstopni DDV, ki ga je zaračunala za nabave, povezane z izvrševanjem teh nalog, naj bi govorilo v prid obdavčljivosti transakcij, ki so predmet te pogodbe.

26 Kúria (vrhovno sodišče, Madžarska), na katero je družba NTN vložila kasacijsko pritožbo zoper prvostopenjsko odločbo, meni, da se v tej zadevi postavlja vprašanje, ali za gospodarsko družbo, kakršna je družba NTN, velja člen 13(1) Direktive 2006/112 in ali zato taka družba ni zavezanica za DDV.

27 V skladu s sodno prakso Sodišča naj bi bilo treba za odgovor na to vprašanje ugotoviti, prvi?, ali je treba to družbo šteti za „drugo osebo javnega prava“ v smislu te določbe in, drugi?, ali je ta družba s tem, da je opravljala zadevne javne storitve v postopku v glavni stvari, dejavnost izvajala kot državni organ.

28 Predložitveno sodišče meni, da se zdi, da je drugi od teh pogojev izpolnjen, ker je družba NTN s tem, da je zagotavljala javne storitve, opredeljene v pogodbi, kot državni organ izvajala dejavnost, ki je v zakonu št. CXXVII iz leta 2007 o davku na dodano vrednost omenjena kot dejavnost, ki je del javne oblasti.

29 Vendar pa naj ne bi bilo gotovo, ali je prvi od teh pogojev izpolnjen v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je neprofitna gospodarska družba v 100%odstotni lasti obine na podlagi pogodbe, ki jo je sklenila s to obino, zadolžena za opravljanje nekaterih obinskih nalog proti nadomestilu, ki ji ga plačuje ta obina.

30 V teh okoliščinah je Kúria (vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali se pod pojem „oseb[a] javnega prava“ iz člena 13(1), prvi odstavek, Direktive [2006/112] uvršča tudi gospodarska družba, ki je v 100%odstotni lasti obine?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba šteti, da gospodarska družba naloge, ki sicer spadajo med obvezne pristojnosti obine, vendar pa jih je ta prenesla na to družbo, izvaja kot državni organ?

3. Če je odgovor na katero od prejšnjih vprašanj nikalen, ali je treba znesek, ki ga je obina plačala gospodarski družbi za izvajanje nalog, šteti za plačilo?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Tretje vprašanje

31 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem, ki ga je treba preučiti najprej, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 2(1)(c) Direktive 2006/112 razlagati tako, da je dejavnost, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v okviru katere mora družba na podlagi pogodbe med njo in obino opravljati nekatere javne naloge, opravljanje storitev za plačilo, ki je na podlagi te določbe predmet DDV.

32 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je za možnost, da se lahko neko opravljanje storitev opredeli kot „transakcija, opravljena za plačilo“, ki je v skladu s členom 2(1)(c) Direktive 2006/112 naeloma predmet DDV, potrebna le neposredna zveza med tem opravljanjem storitev in plačilom, ki ga davčni zavezanec dejansko prejme. Taka neposredna zveza je podana, če med izvajalcem in prejemnikom obstaja pravno razmerje, v okviru katerega se izmenjajo vzajemne dajatve oziroma storitve, pri čemer plačilo, ki ga prejme izvajalec, pomeni dejansko vrednost, dano v zameno za storitve, opravljene za prejemnika (sodbi z dne 29. oktobra 2015, Saudaçor, C?174/14, EU:C:2015:733, točka 32, in z dne 2. junija 2016, Lajvér, C?263/15, EU:C:2016:392, točka 26).

33 Sodišče je v tem kontekstu presodilo, da dejavnost spada pod pojem „ekonomska dejavnost“ v smislu člena 9(1) Direktive 2006/112, če je namenjena trajnemu doseganju dohodka (sodba z dne 2. junija 2016, Lajvér, C?263/15, EU:C:2016:392, točka 28).

34 V tem primeru mora predložitveno sodišče preveriti, ali je iz dokumentov iz spisa, zlasti iz pogodbe, razvidno, da se dejavnosti družbe NTN izvajajo za plačilo in so torej ekonomske narave

v smislu člena 9(1) Direktive 2006/112, zaradi česar je ta družba davčni zavezanec. Sodišče lahko predložitvenemu sodišču kljub temu glede na informacije iz predložitvene odločbe zagotovi elemente razlage, ki mu lahko omogočijo odločitev (glej v tem smislu sodbo z dne 29. oktobra 2015, Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, točka 34).

35 V zvezi s tem je v tej odločbi navedeno, da se je družba NTN s to pogodbo – „proti nadomestilu, ki ji ga plačuje občina [Nagyszénás]“ – zavezala, da bo opravljala nekatere javne naloge, za katere je v skladu z madžarsko zakonodajo pristojna ta občina.

36 Komisija v pisnem stališču opozarja tudi na trajnost in neprekinjenost izvajanja storitev, ki jih družba NTN zagotavlja občini Nagyszénás, in nadomestila, ki ji ga v zameno zanje plačuje ta občina, ki naj bi bili razvidni iz dejstva, da družba NTN storitve iz pogodbe v zameno za nadomestilo, določeno s to pogodbo, za to občino opravlja že od leta 2007.

37 Če bi bilo to dejstvo potrjeno, naj bi iz njega izhajalo, da okoliščina, da to nadomestilo – odvisno od primera – ni določeno glede na posamezne storitve, ampak pavšalno in na letni ravni, tako da so pokriti stroški delovanja te družbe, ne vpliva na neposredno zvezo med opravljeno storitvijo in prejetim plačilom (sodba z dne 29. oktobra 2015, Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, točka 36).

38 O neposrednosti te povezave ni mogoče dvomiti niti zaradi dejstva – tudi če bi bilo dokazano – da pogodba vsebuje klavzule, ki omogočajo, da se v nekaterih okoliščinah znesek nadomestila prilagodi, niti zaradi dejstva, da je ta znesek določen v višini, ki je nižja od običajne tržne cene, če je višina nadomestila določena vnaprej, na podlagi natančno določenih meril, ki zagotavljajo, da je višina tega nadomestila zadostna za kritje stroškov delovanja družbe NTN (glej v tem smislu sodbi z dne 29. oktobra 2015, Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, točka 38, in z dne 2. junija 2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, točka 45 in 46).

39 Poleg tega pri presoji odplačnosti dejavnosti iz postopka v glavni stvari okoliščina, da je opravljanje zadevnih javnih nalog občini Nagyszénás naloženo s predpisom, ne more ogroziti niti opredelitve take dejavnosti kot „opravljanje storitev“ niti neposredne zveze med tem opravljanjem storitev in plačilom zanj (glej po analogiji sodbo z dne 2. junija 2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, točka 41).

40 Dejstvo, da gre pri zadevni dejavnosti za opravljanje nalog, ki so naložene in določene v zakonu, v splošnem interesu, namreč ni upoštevno pri presoji, ali ta dejavnost pomeni opravljanje storitev za plačilo. Sodišče je v tem kontekstu presodilo, da tudi če je namen neke dejavnosti izvajanje ustavne obveznosti, za katero je izključno in neposredno pristojna zadevna država članica, zgolj iz tega razloga še ni mogoče podvomiti o neposredni zvezi med opravljenimi storitvami in prejetim plačilom (glej med drugim sodbo z dne 2. junija 2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, točka 42).

41 Poleg tega, čeprav se cilji v splošnem interesu, ki se uresničujejo z nekaterimi storitvami, ki jih opravljajo zlasti osebe javnega prava, upoštevajo v okviru skupnega sistema DDV, ker morajo biti v skladu s členom 132(1) Direktive 2006/112 nekatere od teh storitev oproščene plačila DDV, ni sporno, da dejavnost, ki jo družba NTN opravlja na podlagi pogodbe, ne spada pod nobeno od teh izjem (glej po analogiji sodbo z dne 29. oktobra 2015, Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, točka 41).

42 Glede na zgoraj navedeno je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 2(1)(c) Direktive 2006/112 razlagati tako, da je dejavnost, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v okviru katere mora družba na podlagi pogodbe med njo in občino opravljati nekatere javne naloge, opravljanje storitev za plačilo, ki je na podlagi te določbe predmet DDV, pri čemer mora upoštevna

dejstva preveriti predložitveno sodišče.

Prvo in drugo vprašanje

43 Predložitveno sodišče s prvim in drugim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj in na drugem mestu, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 13(1) Direktive 2006/112 razlagati tako, da dejavnost, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v okviru katere mora družba na podlagi pogodbe med njo in obično opravljati nekatere običinske javne naloge, spada na področje uporabe pravila o nezavezanosti za plačilo DDV, ki je določeno v tej določbi, če ta dejavnost pomeni ekonomsko dejavnost v smislu člena 9(1) te direktive.

44 Kot izhaja iz ustaljene sodne prakse Sodišča, iz analize člena 13(1) Direktive 2006/112 ob upoštevanju ciljev te direktive izhaja, da morata biti kumulativno izpolnjena dva pogoja, da bi se uporabilo pravilo o nezavezanosti za plačilo DDV iz te določbe, in sicer opravljanje dejavnosti s strani osebe javnega prava in opravljanje teh dejavnosti kot organ oblasti (sodba z dne 29. oktobra 2015, Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, točka 51 in navedena sodna praksa).

45 V zvezi s prvim od teh dveh pogojev, to je pogojem v zvezi s statusom osebe javnega prava, je Sodišče presodilo, da pravilno okoliščina, da ima obravnavani subjekt na podlagi nacionalnega prava, ki se uporablja, prerogative javne oblasti, za navedeno opredelitev ni odločilna, je ta okoliščina, ker je bistvena značilnost vsakega javnega organa, podatek z nekim pomenom za ugotovitev, ali je treba ta subjekt opredeliti kot „osebo javnega prava“ (sodba z dne 29. oktobra 2015, Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, točka 58).

46 V tem primeru pa je treba ugotoviti – kar mora preveriti predložitveno sodišče – da družba NTN v okviru izvajanja javnih nalog, ki so ji zaupane na podlagi pogodbe, nima nobene od prerogativ javne oblasti, ki jih ima običina Nagyszénás.

47 Zdi se, da tudi nekatere druge lastnosti družbe NTN nasprotujejo opredelitvi te družbe za „osebo javnega prava“ v smislu člena 13(1) Direktive 2006/112, ker iz njih izhaja dvom, da bi se lahko za to družbo štelo, da je dovolj vključena v organizacijo javne uprave te običine.

48 Družba NTN, ker jo je običina Nagyszénás ustanovila v obliki nepridobitne družbe z omejeno odgovornostjo, je namreč predvsem pravna oseba zasebnega prava, ki ima glede na zanjo upoštevna pravna pravila v razmerju do navedene običine neko samostojnost pri svojem delovanju in tekočem upravljanju.

49 V tem kontekstu je treba ugotoviti, da med družbo NTN in običino Nagyszénás ni organizacijske povezave, ker ta družba ni bila ustanovljena z običinskim aktom, ki bi opredeljeval storitve, ki jih mora ta družba opravljati (glej v tem smislu sodbo z dne 29. oktobra 2015, Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, točka 67).

50 Pravilno je samostojnost družbe NTN zaradi dejstva, da je njen kapital, v katerem posamezniki ne morejo biti udeleženi, v 100-odstotni lasti običine Nagyszénás, sicer omejena, pa drugi elementi kažejo na to, da ta običina ne more odločilno vplivati na dejavnosti te družbe.

51 Tako ni sporno, da običina Nagyszénás ni edina „stranka“ družbe NTN in da storitve, ki jih ta družba opravlja za tretje osebe, niso nepomembne, poleg tega pa so obdavčljive in so bile tudi dejansko obdavčene.

52 Poleg tega pogodba vsebuje nekatere določbe, ki obini Nagyszénás omogoajo nadzor nad izpolnjevanjem nalog, ki so zaupane družbi NTN, kar kaže na to, da ta obina nima dejanskega nadzora.

53 Poleg tega ni razvidno, da ta pogodba vsebuje določbe, ki bi tej obini omogoale, da družbi NTN v zvezi z opravljanjem omenjenih nalog daje zavezujoča navodila.

54 Treba je ugotoviti, da zadevne družbe ni mogoče opredeliti kot „osebe javnega prava“ v smislu člena 13(1) Direktive 2006/112, pri čemer mora predložitveno sodišče v okviru celovite presoje – pri kateri bo upoštevalo tudi naložilo, da je treba to določbo kot izjemo od splošnega pravila, da je predmet DDV vsaka ekonomska dejavnost, razlagati ozko (sodba z dne 29. oktobra 2015, Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, točka 49 in navedena sodna praksa) – preveriti ta različna dejstva in elemente nacionalnega prava.

55 Glede drugega pogoja, določenega v členu 13(1) Direktive 2006/112, da so plačila DDV oproščene le dejavnosti, ki jih oseba javnega prava opravlja kot organ oblasti, zadošča ugotovitev, da se glede na ustaljeno sodno prakso Sodišča (sodba z dne 29. oktobra 2015, Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, točki 70 in 71 ter navedena sodna praksa) zdi, da v obravnavanem primeru tudi ta pogoj ni izpolnjen.

56 Glede na to, da za družbo NTN – glede na dejstva in elemente nacionalnega prava, ki jih mora preveriti predložitveno sodišče – veljajo določbe zasebnega prava, poleg tega pa, kot je bilo ugotovljeno v točki 46 te sodbe, v zvezi z izvajanjem javnih nalog, ki so ji zaupane s pogodbo, nima nobene od prerogativ javne oblasti, ki jih ima obina Nagyszénás, namreč ni mogoče trditi, da ta družba dejavnost izvaja v okviru sistema javnega prava.

57 Glede na zgoraj navedeno je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 13(1) Direktive 2006/112 razlagati tako, da dejavnost, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v okviru katere mora družba na podlagi pogodbe med njo in obino opravljati nekatere obinske javne naloge, ne spada na področje uporabe pravila o nezavezanosti za plačilo DDV iz te določbe, če ta dejavnost pomeni ekonomsko dejavnost v smislu člena 9(1) te direktive, pri čemer mora upoštevna dejstva in elemente nacionalnega prava preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

58 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški za predložitev stališča Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

1. Člen 2(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da je dejavnost, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v okviru katere mora družba na podlagi pogodbe med njo in obino opravljati nekatere javne naloge, opravljanje storitev za plačilo, ki je na podlagi te določbe predmet davka na dodano vrednost, pri čemer mora upoštevna dejstva preveriti predložitveno sodišče.

2. Člen 13(1) Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da dejavnost, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v okviru katere mora družba na podlagi pogodbe med njo in obino opravljati nekatere obinske javne naloge, ne spada na področje uporabe pravila o nezavezanosti za plačilo davka na dodano vrednost iz te določbe, če ta dejavnost pomeni ekonomsko dejavnost v smislu člena 9(1) te direktive, pri čemer mora upoštevna dejstva in

elemente nacionalnega prava preveriti predložitveno sodišče.

Podpisi

* Jezik postopka: madžarščina.